

Tématem mé práce je básnické dílo Jana Kameníka, vlastním jménem Ludmily Maceškové (1898-1974). Básnické dílo Jana Kameníka čítá pět básnických sbírek a bývá označováno za neobyčejně výrazné a v české literatuře ojedinělé. Ve své práci jsem si položila dvě související otázky. První z nich je „zařazení Jana Kameníka do kontextu české literatury“ a druhou „vztah mystiky a poezie v Kameníkově literární tvorbě“. Základním metodologickým východiskem je pro mě zkoumání „estetického obsahu“, jak ho aplikuje Josef Vojvodík v monografii *Od estetismu k eschatonu. Modely světa a existence v lyrickém díle Otokara Březiny. Rekonstrukce symbolických paradigmat* (2004). V případě Jana Kameníka/ Ludmily Maceškové vystupuje ve specifických souvislostech do popředí problematika subjektu v souvislosti s mužskou stylizací v textech autorky-ženy a jejím mužským pseudonymem. K postižení problematiky subjektu v poezii Jana Kameníka mi byly východiskem studie Miroslava Červenky, Marie Kubínové a Vladimíra Macury prezentované ve sborníku *Proměny subjektu* (1994). Nastíněním širších kulturněliterárních souvislostí, zhodnocením dosavadního kameníkovského bádání a vlastní interpretací Kameníkových básnických sbírek jsem se pokusila jednak zařadit Jana Kameníka/ Ludmilu Maceškovou do kontextu české poezie 20. století, jednak postihnout vlastní Kameníkovu specifiku – ztvárnění mystické zkušenosti.